

вянска Русия. Селимински се бори и настоява, шото български способни младежи да постъпватъ въ руски учебни заведения, за да получатъ славянско възпитание и, като се завърнатъ въ България, да работятъ, като българи патриоти, и като славяни, членове на велико и mogelijk семейство.

Д-ръ Селимински изисква отъ българската младежъ да бжде преди всичко патриотична (родолюбна). Презъ ноемврий 1843 год., докато билъ още въ Атина, той изработилъ единъ политически заветъ, който добре трѣбвало да се изучи отъ всѣки български синъ. Подолу ние даваме текстуално казания заветъ, защото високо ценимъ неговото значение.

Политически заветъ на д-ръ Селимински

Атина, 29 ноемврий 1843 г.

1. Роденъ съмъ въ *българския* градъ Сливенъ, отъ родители *българи*, отъ *православно* вѣроизповѣдание.

2. Вѣрвамъ, зачитамъ и изповѣдвамъ открито *бащинската си вѣра*, въ която съмъ роденъ, кръстенъ и възпитанъ, — чрезъ нея тѣй тѣсно съмъ свързанъ *естествено, нравствено и политично* съ народа ни, че и да желая, не мога да се отчужда отъ него.

3. Понеже народитѣ сжществуватъ и вирѣятъ само чрезъ тѣсно *единение и съгласие*, то естествено и по необходимостъ трѣбва да не одобрявамъ, да порицавамъ всѣкиго, билъ той нашенецъ, или чужденецъ, който подържа противното съ цель да внесе несъгласие, раздоръ и мисли, несъвмѣстими съ нравствения напредѣкъ и естественото предназначение на нашия народъ, което му предстои да изпълни, като Божие творение.

4. Вѣрвамъ и изповѣдвамъ, че *крепкото единство и единодушие се постигатъ посрѣдствомъ самитѣ истински понятия* за нѣщата, добивани чрезъ разпространение на *просвѣтата* между народа и посрѣдствомъ *съобразно нравствено възпитание на цѣлия народъ*.

5. Всичко туй успѣва чрезъ *обработване и обогатяване народната ни словесност и езикъ*, съ които